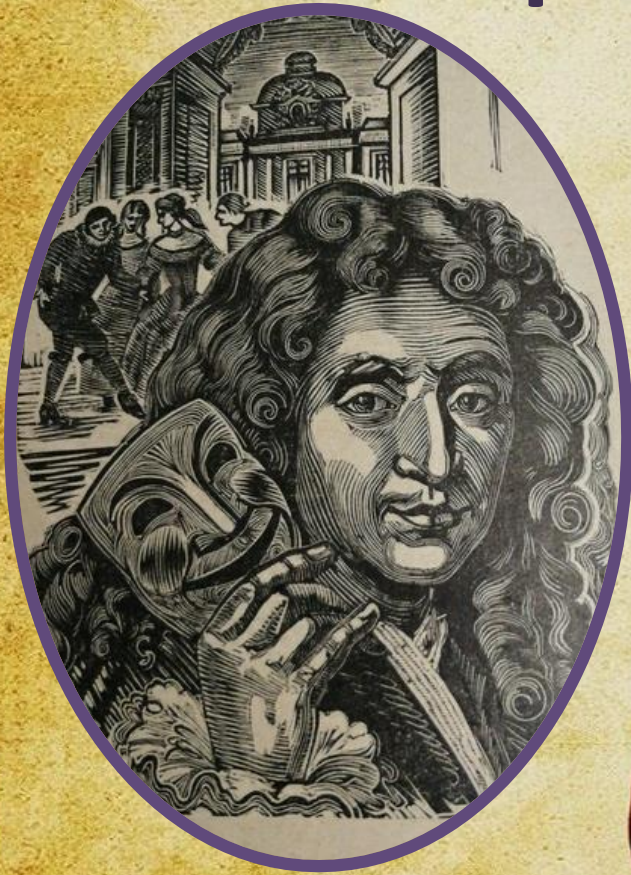

Безсмертний комедіограф

400 років від народження
Жана-Батиста Поклена
(Мольєра)

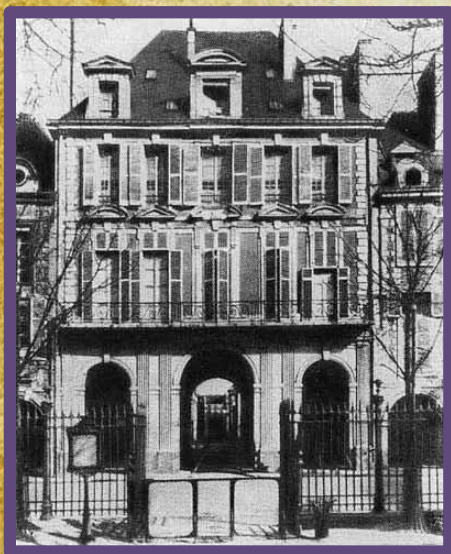

Видатний новатор комічної драми, що відродив комедію у Франції XVII ст., перетворив фарсові і традиційні комічні форми в високу комедію ідей та засіб критичного відображення життя, Мольєр поряд з Шекспіром займає панівне місце в світовому театральному репертуарі та історії драматургії.

Завдяки його творчості був сформований класичний репертуар і заснований національний театр “Комеді Франсез”. Створені ним образи увійшли до скарбниці світової літератури.

Жан-Батист Поклен народився 15 січня 1622 року в старовинній та заможній буржуазній родині. Його батько був королівським шпалерником та камердинером. Освіту малий Жан-Батист отримав в престижному єзуїтському коледжі Колеж-де-Клермон. Чудово знався на латині. В 1639 р. отримав звання ліценціата прав.

*Будинок, в якому
народився Мольєр*

Людовік XIII

*Клермонський
коледж*

Однак, на жах батьків, Жан-Батист захопився театром, і в 1644 році очолив театральну трупу “Блискучий театр”, взявши сценічне ім'я Мольєр. Трупа швидко прогоріла. Мольєр, навіть, потрапив за борги до в'язниці, звідки був викуплений батьком. В 1645 році Жан-Батист разом з друзями-акторами залишає Париж і відправляється у 12-річне турне провінцією.

Під час турне Мольєр починає писати п'єси. Наслідуючи традиційній формі італійської комедії масок, він досконало оволодіває засадами фарсу, поступово перетворюючи його в соціальну сатиру. В 1658 р. труп повертається до Парижу, де Мольєр отримує підтримку Людовіка XIV. В 1862 році з'являється «Школа дружин» - п'єса, що стала значною віхою в історії театра, зразком новаторської соціально-психологічної комедії виховання.

Невдовзі Мольєр створює цілу низку літературних шедеврів, що увійшли до скарбниці світового письменства і обезсмертили ім'я драматурга.

Це «Тартюф» (1664 – 1667), «Дон Жуан» (1665), «Мізантроп» (1666) та «Скупий» (1668).

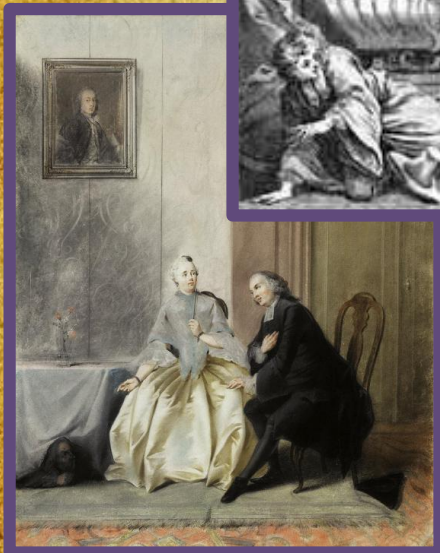
Дон Жуан

Скупий

Мізантроп

Тартюф

17 лютого 1673 року, під час виконання ролі іпохондрика Аргона в п'єсі "Уявний хворий", Мольєр знепритомнів на сцені і через декілька годин помер. Церква відмовилася від обряду поховання. Знадобилося втручання короля, щоб поховати великого драматурга вночі, за огорожею кладовища, як ховали самовбивць і акторів. Після Великої французької революції тіло Мольєра було урочисто перенесено на кладовище Пер-Лашез.

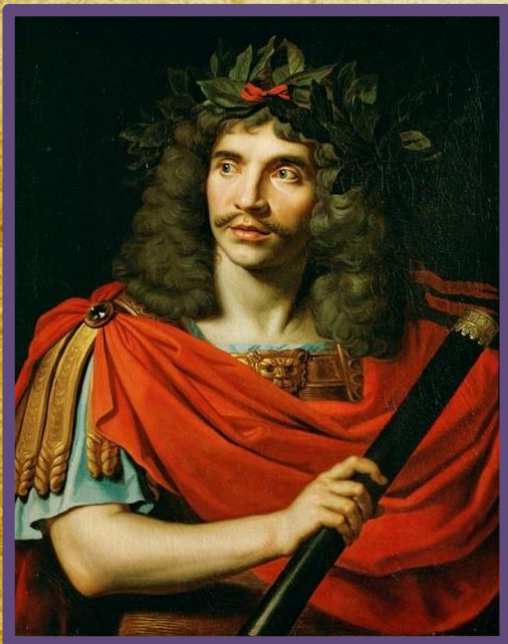
*Могила Мольєра на
кладовищі Пер-Лашез*

Слава Мольєра як найвидатнішого комедіографа Франції знайшла відображення у живопису, скульптурі, пам'ятниках, в виданні його творів в найпрестижніших книжкових серіях, в чисельних літературознавчих і театральних дослідженнях.

Його герої продовжують жити в найяскравіших театральних виставах і кінофільмах. І найголовніше те, що все нові і нові покоління читачів продовжують отримувати художнє задоволення від його п'єс.

Мольєр у французькому живопису:

*Нікола Міньяр
(1606 – 1668)
Портрет Мольєра в
ролі Цезаря
(1657)*

*Клод Лефевр
(1632 – 1675)
Портрет Мольєра
(1866)*

*Поль Міньяр
(1639 – 1691)
Портрет Жана-
Батиста Мольєра
(1658)*

Шарль Лебрэн
(1619 – 1690)
Портрет Мольера (1660)

Гравюра. 1680

Себастьян Бурдон
(1616 -1671)
Портрет Мольера

Шарль Антуан Куапель
(1694 – 1752)
Мольер (1730)

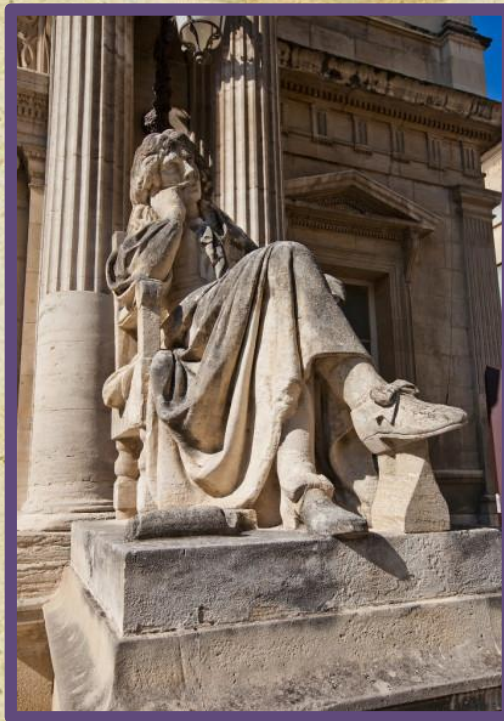

Никола-Андре Монсіо
(1754 – 1837)
Мольер читає "Тартюфа"

Скульптурні зображення Мольєра:

*Жан-Антуан Гудон
(1741 – 1828)
Погруддя Мольєра*

*Статуя Мольєра
в Авіньйоні*

*Статуя Мольєра в
Комеді Франсез*

*Статуя Мольєра у
Французькій національній
бібліотеці*

*Фонтан-Мольєр в Парижі
(Архітектор: Л. Вісконті)*

*Пам'ятник Мольєру
в Пезенасі*

Ідея:

Грищенко Т. Б. – директора наукової бібліотеки ХНУРЕ

Автор презентації:

Естон С.С. – зав. сектором НБ ХНУРЕ

Редактор:

Борисова Т.В. – бібліотекар 1 кат НБ ХНУРЕ

Ілюстративний матеріал запозичений із загальнодоступних ресурсів інтернету, що не містять вказівок на авторів цих матеріалів і будь-яких обмежень.